Varsányi Hírlap

Kiadó: Polgármesteri Hivatal, Varsány
Időszakos információs lap

Évfolyam: VII. Szám: 1.
Dátum: 2008. tavasz

„Ha a tavaszra gondolok már az érzelmek uralkodnak körülöttem: a föld és az ég ereje bennbántja a tavaszt. Pillanatok alatt a rügyekből lomb fakad, és a virágokban ott rejlik a világ szerelmesvirága, mely nem csak a természetet ölelő át, az emberiséggel is művelő a csodát. A szunnyadó földi élet előre tör. A minap tettem egy börzsönyi erdőben. Leültem egy fatönkre és beszélgettem vele. A moha már beszőtte, így próbálja eltitkolni, hogy elfelejtették, árulkodik belőle a múlt. Deréka kettévágva, belseje üresség árulkodik. Élete nem boldogult. Koronája már felszívódott az elmúlásban. Magányos galagonyákat takargatja a gyom. Befödik a múltat, az ősemlyeket, egyedüllétben a tisztások álmodoznak, akik boldogok a tavasz gyönyörűtől és az ábrázott csend uralma alatt hallod a madárdalokat, és magad körül érezheted a múltból a jelenbe szálló teremtő nyomokat." Kenéz Helga Etelka soraival kezdem újságunk hasábjait. Nekünk is van mit takargatni múltunkban, és mégis a tavasz öröme talán feledteti a történteket. A tavasz minden békéje és éltető ereje boritsa be mindannyiunk életét!

A virágok jelentése

Ha tavasz, akkor virág. Nézzük meg mit jelentenek ezek. Persze nem kell komolyan venni, de érdekes. Mert ha valaki nem tud örülni egy csokor virágnak attól, aki szereti, akár sárga, akár krizantém, ott komoly bajok lehetnek. Ugyanakkor, aki ragaszkodik a színek és a virágok jelentéséhez, böngésznet a lenti felsorolásból, de akkor sem jön rosszul, ha valakitől egy csomó füvet kapunk, hisz kiderülhet, hogy nem viccelődik velünk, csak a hódolatát akarta kifejezni.

Hóvirág

A görög mitológiában e névhez (görögül: ion) fűződik a Danaidák Ősanyjának, lónak alakja. A keresztény kultúrában pedig Máriát szokták hóvirággal ábrázolni; valamint egyúttal a remény és az elégtételi szimbóluma is, mert állítólag ez a növény vigasztalta létványával a paradicsomból kiűzött első emberpárt. Jelentése virágnyelven: *"Örvendj a jelennek és a jövőnek, s e szomorú múlt emlékeinek ne engedj helyet a szívedben!"* A tavasz legelső virága. Hófehér színével a reményt és a tisztaságot jelképezi

Ibolya

Az ibolya elsősorban a szerénységet szimbolizálja. A tehér ibolya a boldogságot és a megújulást jelenti. A tavasz egyik első kis növénye színében hordozza a boldog és friss ártatlanságot is. A kék ibolya pedig a hála virága. Talán ezért szokás a pedagógusoknak is ibolyát vinni ajándékba. Ártatlan kapcsolatokban és nők közötti kapcsolatban illendő ibolyacsokrot ajándékozni. A szerénységet, illetve Mária alázatosságát jelképezi, de bíborlila (viola) színe miatt Krisztus szenvedéseire és mennyei királyságára is utal. Napóleon esküvőjén Josephine hercegnő hordta, s így a bonapartisták szimbóluma lett. Jelentése virágnyelven: "Tiszta vonzalommal becsüllek mindeneklőtt."

Levendula

Miként a lila hatalom, a rózsaszín a fiatalság, a levendula a nőiesség megtestesítője.Kifinomultságot, bájt, és eleganciát képvisel. A levendula majdhogynem szent helyet tölt be a természetben ibolyaszín virágaival gyakran legkecsesebbnek és az összes közül egompásabbnak tartott szín. A női szépség üzenetét hordozza.

Tulipán

A keleti kultúrában a szerelem virága, szintől, fajtától függetlenül. Bár a tulipánnál nem fontos a szín - a növény erőteljes hatása miatt -, de ha narancssárga tulipánra bukkanunk, érdemes azt választanunk, mert a narancsszín ráadásul erősíti a kapcsolatteremtő képességünket is.

Krizantém

Hazánkban a szomorúság jelképe, a temetők virága. Vidám, gömbölyű kis szirmaival, ezer színben pompázó virágaival méltánytalanul kiszorítottuk a hétköznapi életből. Keleten a boldogság, szerelem mellett a gondtalan életet is biztosítja. A társra vágyó magányosoknak vágott és cserepes virágként is érdemes otthon tartaniuk.

Forrás: www.suliret.hu

TAVASZI VERS

Eljött, hát ez a nap
Mikor a tavasz erőt ad
Egyenlő lett a nap az éjjel
Megtöltve lelkemet fénnyel.

Ide, hát és énekelj!
Tisztulásra, fényre kelj!
Hallgasd a madarak dalát!
Nyisd ki a szívednek tavát!

Gyere, ültess sok virágot!
Oly szépeket, illatosat,
Hogy a szív is beléhasad
Az örömbe, amit ez ad.

Gyere, hát énekelj és táncolj!
Legyél bár itt vagy máshol.
Járd a táncot, vessél magot!
Gondolj szépet, alkoss nagyot!

Ha ma mindezt elvégezted,
Terveid mind papírra vetetted.
Most fogd meg jól és égessd el!
Meditálj, és anyaföldbe ültesd el!

Estére a tavaszünnep
A szeretet bennünk lüktet
Találkozunk pár nap múlva.
Mikor táncolunk a teliholdra.

Üzenet a Polgármestertől - *Kiss Zoltán rovata*

Varsány Község Önkormányzat Képviselő-testületének 4/2008. (II.12.) rendelete az Önkormányzat 2008. évi költségvetéséről

Varsány Község Önkormányzat Képviselő-testülete az Államháztartásról szóló - többször módosított - 1992.évi XXXVIII. törvény 65.§-a alapján - figyelembe véve ezen jogszabály, valamint a Költségvetési szervek tervezésének, gazdálkodásának, beszámolásának rendszeréről szóló 217/1998./XII.30./ számú Kormányrendeletben meghatározottakat - a 2008. évi költségvetéséről az alábbi rendeletet alkotja.

A rendelet hatálya

1.§ A rendelet hatálya kiterjed az önkormányzatra, valamint az önkormányzat költségvetési szerveire.

Az önkormányzat és költségvetési szervei 2007. évi költségvetése

2.§ A Képviselő-testület az önkormányzat - beleértve a költségvetési szerveit - 2007. évi költségvetésének

a./ kiadási főösszegét	26.6718 eFt-ban,	
b./ bevételi főösszegét	24.0159 eFt-ban,	
a működési hiányát	12.778 eFt-ban,	
a fejlesztési hiányát	13.781 eFt-ban,	állapítja meg

3.§ Az önkormányzat 2008. évi költségvetési bevételeinek forrásonkénti részletezését az 1. sz. melléklet tartalmazza.

Főbb bevételi jogcímcsoportok szerint:

I.	Működési bevételek	86.642 eFt
II.	Támogatások	101.218 eFt
III.	Felhalmozási és tőke jellegű bevételek	380 eFt
IV.	Támogatásértékű bevétel	10.219 eFt
V.	Véglegesen átvett pénzeszközök	41.700 eFt
VI.	Hitelek	26.559 eFt

4.§ Az önkormányzat működési, fenntartási, kiadási előirányzatait a képviselő-testület a következők szerint határozza meg:

Működési kiadások előirányzata összesen: ***172.356 eFt***

ebből: –	személyi jellegű kiadások:	91.583 eFt
–	munkaadókat terhelő járulékok:	29.005 eFt
–	dologi jellegű kiadások:	51.770 eFt

A működési kiadáson belül a kisebbségi önkormányzat költségvetése *555 eFt.*

A működési hiányt az ÖNHIKI pályázat útján, illetve külön döntéssel szükség szerint hitelből fedezi.

Az önkormányzat működési kiadásait a 2. és 5. sz. melléklet tartalmazza.

5.§ Az önkormányzat felújítási és felhalmozási kiadásai összesen:		**61.228 eFt**
ebből: –	a felújítások előirányzata:	35.000 eFt
–	a beruházások előirányzata:	10.000 eFt
–	fejlesztési hitel törlesztése:	15.196 eFt
–	fejlesztési hitel kamata	1.032 eFt

A kiadásokat a 4. sz. melléklet tartalmazza

6.§ Az önkormányzati szociális támogatások előirányzata		**33.132 eFt**
ebből munkaadókat terhelő járulék:		1.021 eFt

melyet a 3.sz. melléklet tartalmaz.

Záró rendelkezések

15.§ Ez a rendelet a kihirdetés napján lép hatályba, rendelkezéseit azonban 2008. január 1. napjától kell alkalmazni.

A rendelet kihirdetéséről a jegyző gondoskodik.

Varsány, 2008 február 11.

Kiss Zoltán
polgármester

Bárány Erzsébet
jegyző

Kihirdetve: Varsány, 2008. február 12.

Bárány Erzsébet
jegyző

Ha kérdése van a fenn közölt adatokról, akkor a Polgármesteri Hivatalban felteheti.

Üzenet a Polgármestertől - *Kiss Zoltán rovata*

„50 év integráció, 50 helyszínen"
„EGYÜTT 1957 óta"

A fenti címmel, az elmúlt év második felében Európai Uniós pályázat került kiírásra, a Külügyminisztérium közreműködésével. A Hollókői Önkormányzat gesztorságával több település. Nagyóc, Rimóc, Varsány, Nógrádsipek, Salgótarján, Balassagyarmat nyert támogatást arra az eseménysorozatra, amely az Európai Unió 50 éves tevékenységére hívta fel a figyelmet, illetve hazánk EU-s csatlakozása utáni feladatokat próbálta segíteni, előmozdítani. A Nógrádi településekkel együtt, az országban 57 helyszínen zajlottak az események.

Varsányban 2007. november 9.-én tartottuk meg azt az összejövetelt, amelyen mintegy 30 fő jelent meg és nagyon jól sikerült. A pályázatban vállalt témakört vitattuk meg, ez pedig az idegenforgalom, és a falusi vendéglátás kérdése volt. Sok jó kérdés hangzott el az előadókhoz, és nagyon sok jó gondolat született- spontán - a résztvevőktől. A külügyminisztériumtól kiküldött látogatónk nagyon elégedett volt. Annyira, hogy 2007. december 14.-én, - amikor a pályázat záró ünnepségét tartottuk a Parlament Delegációs-termében, - felkértek arra, hogy mondjam el a többi település részvevőinek, hogyan zajlott le Varsányban a „kerek - asztal- beszélgetés". A településünkön megtartott esemény csak egy kis szelete volt a pályázati célnak, de remélhetőleg a jelenlévők útján az egész település részesülhet a jól átgondolt idegenforgalmi fejlesztésekből, és nagyobb teret kap a falusi vendéglátás is.

A polgárőrségről

Településünkön, jelenlegi formájában közel 10 éve működik a Polgárőr Egyesület. A működésükről erősen megoszlanak a vélemények. Főleg az utóbbi időben történt események kapcsán mondanak a tevékenységükről alkotott negatív véleményeket. Nem hibaként rovom fel ezt azoknak, akik így gondolkodnak. Valószínűnek tartom, hogy nincsenek tisztában azokkal a fontos kérdésekkel, és szabályckkal, amelyek a Polgárőr Egyesület munkájával kapcsolatosak. Néhányat kiemelnék:

- A Polgárőr Egyesület, - amint az a nevében is látszik, - civil szervezet, „egyesületként" működik. Ez azt is jelenti, hogy tagdíjat fizetnek minden hónapban!
- Tevékenységük teljesen önkéntes, szabadidejüket áldozzák fel, semmiféle anyagi juttatást ezért nem kapnak!
- A polgárőrnek intézkedési joga nincs az elkövetővel szemben. Intézkedni csak a rendőrnek van joga!

Arra is szeretném felhívni a figyelmet, hogy jelenleg kevesen vannak azok a polgárőrök, akik tudják vállalni a gyakori szolgálatot. A közbiztonság megerősítése érdekében kérek mindenkit, aki tud erre a célra szabadidőt áldozni, jelentkezzen az egyesületbe, vegyen részt a polgárőrség munkájában!

Ahhoz, hogy a működést biztosítani tudják, anyagi támogatásra is szükség van. Jelenleg az önkormányzattól kapnak szerény támogatást a működési költségekre, a legszükségesebb eszközökre. Eszközök beszerzésével tovább javíthatnánk a munkájukat.. Például szeretnének vásárolni 2 db robogó motorkerékpárt, ezzel sokkal mozgékonyabbá válna a szolgálatuk. Szívesen vennénk felajánlásokat a lakosság részéről is! A jó közbiztonság mindenki érdeke kell, hogy legyen. Sajnos olyan világban élünk, hogy csak összefogással tudjuk meggátolni a lopásokat, garázdaságot és a bűncselekményeket!

FIGYELEM!

2008. MÁRCIUS 30-ÁN (VASÁRNAP) **15^{00}-KOR FALUGYŰLÉST** TARTUNK
A MŰVELŐDÉSI HÁZBAN.
A FALU MINDEN LAKÓJA ITT IS BIZALOMMAL FORDULHAT
A FALU VEZETŐSÉGE FELÉ, ELMONDHATJA PROBLÉMÁIT,
ÉSZREVÉTELEIT, TAPASZTALATAIT, FELTEHETI KÉRDÉSEIT.
MINDENKIT SZERETETTEL VÁR
VARSÁNY KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK KÉPVISELŐ TESTÜLETE.

Anyakönyvvezető tollából

Bárány Bernadett

Az újszülöttek, házasságot kötöttek, elhunytak névsora.

Lezárva: 2007. december 31.

(A közölt adatok a helyi népesség-nyilvántartáson alapulnak)

Újszülöttek névsora:	Születés időpontja:	Szülők neve:
Kósa Kamilla	2007. november 14.	Kósa Róbert – Gazsi Hajnalka
Rácz Adrián	2007. november 18.	Rácz Tibor- Rácz Edina
Matuszka Norbert	2007. december 18.	Matuszka Norbert- Petrovics Eszter
Terék Vivien	2007. december 25.	Terék Miklós- Bartus Szilvia
Kósa Rikárdó	2008. január 10.	Kósa József- Gazsi Georgina

Elhunytak névsora:	Születés éve:	Halálozás időpontja:
Tácsik Istvánné	1930.	2007. október 21.
Kiss Istvánné	1931.	2007. november 4.
Kormány Istvánné	1938.	2007. november 10.
Kelecsényi Pál	1922.	2007. november 11.
László Ferencné	1909.	2007. december 16.
Szép Antalné	1919.	2007. december 16.
Lehoczki József	1926.	2007. december 29.

Palóc farsang

Bárány Bernadett

A farsang vízkereszt napjától (január 6.) hamvazószerdáig tartó időszak, amely a lakodalmak, disznótorok és főként a fiatalság szórakozásának ideje volt. Ez az időszak hamvazószerdát megelőző 3 nap, - melyet "farsangutójának", "farsangfarkának" is szokás volt nevezni - az igazi mulatozások, játékok ideje.

Ekkor nem hiányozhatott a palócok asztalról a még ma is ismert és közkedvelt pampuska (fánk), a herőke (forgácsfánk) és a mákos, mézes frentő (guba) sem.

Néhány évtizeddel ezelőtt még minden palóc ház első szobájának a falán megtalálható volt a február 2-án felszentelt gyertyapár. Elterjedt nézet volt ugyanis, hogy amennyiben gyertyaszentelőkor az oltárnál a papra rásüt a nap, még 40 napig hideg lesz. De ismerték és alkalmazták a medve árnyékával kapcsolatos jóslást is.

Régebben készítettek Kisze-babát is, ez egy feléltöztetett szalmabábu volt, amit levittek az ivókúthoz és bedobtak a patakba, hogy a falut elkerüljék az ártó szellemek, s távol tartsák maguktól a betegségeket. Ezzel a babával búcsúztatták el a telet.

Farsang szombatján volt a rétes sütés, ami el is fogyott vasárnapra. Hétfőn pedig újra sütöttek, méghozzá farsangi fánkot, pampuskát.

A szülők is elmentek a fiatalokkal a bálba, ugyanis a lányok nem mehettek el egyedül szórakozni, nem úgy, mint most. A szülők készítettek úgynevezett batyubált, dísztörülközőben belekötötték a túrós lepényt, mákos, lekváros kalácsot. Amikor megéheztek a táncolók, akkor mindenki a párjával a szüleihez ment és ehettek a finomságokból. Általában a bál éjfélig tartott, de folytatódott a mulatozás hétfőn és húshagyókedden is. Húshagyókedd volt a farsang utolsó napja, nevét onnan kapta, hogy ezen a napon volt szabad utoljára húst enni, húsvét előtt.

Kedden viszont már éjfél előtt otthon kellett lenni, mivel hamvazó szerdán már tilos volt a mulatozás. Az mondták, hogy ha böjtben táncolnak, akkor lehull a fáról a szilva. Ugyanakkor farsangkor nem lehetett varrni sem, mert úgy tartották, hogy akkor be lesz varrva a tyúkok feneke, és egész évben nem tojnak tojást. A farsangi evés-ivás, bálozás, bolondozás közben azt is szem előtt kell tartani, amit a népi bölcsesség a farsang szóval megfogalmazott: "Minden farsangnak van böjtje".

FARSANG A GYERMEKHÁZBAN

Vajon tudja-e valaki mit jelentett ez az ünnep 100 évvel ezelőtt, és milyen szokások tartoztak ehhez az időszakhoz?

Ez a lábam ez, ez, ez,
jobban járja, mint emez.
Édes lábam jól vigyázz,
mert a másik meggyaláz.

A farsang hagyományosan vízkereszttel kezdődik és hamvazószerdáig tart. Ez a telet, a hideget, a sötétséget legyőző tavasz egyik örömünnepe, a vidámság, a mulatságok helye az évben. A farsangi ünnepkör legfeltűnőbb mozzanata hazánkban éppúgy, mint más európai népeknél a jelmezes, álarcos alakoskodás. Szokás volt a férfi-női ruhacsere, álarcviselés, állatalakoskodás.

A magyar falvakban feltűntek az állatalakoskodók: gyakoriak voltak a medve-, kecske-, ló-, gólyajelmezesek, akik általában rövid jeleneteket is előadtak. Ez volt az eladó lányok férjhez adásának időszaka. A pártában maradtakat, a legények kicsúfolták. A lányok ablaka alatt gyűltek össze, itt nagy zajt csaptak és rövid rigmusokat kiabáltak.

Ezt a régi hagyományt elevenítettük fel a Gyermekházban, 2008. 01. 30-án a farsangi bálban.

A gyerekekkel már az előző hetekben elkezdtük a készülődést. Hangulati előkészítésként, tarkabarka bohócokból mozgókákat készítettünk a gyerekszobába. A farsangi kellékek előállítása közben, többféle technikát is kipróbáltunk a gyerekekkel. A szorgos kicsi kezek nagy élvezettel díszítették a pillangó álarcokat, festették az erdő állatait, és az ecset használatot a kasírozás közben is gyakorolták. Mondókáztunk, énekeltünk és a dalokat mozgással kísértük.

A Gyermekházban jelenleg 2-3 év közötti gyerekek járnak. Ennek a korosztálynak egyik legkedveltebb tevékenysége a mondókázás. Az anyuka térdén lovagolva, a gyermekek megtapasztalják a zene egyenletes lüktetését. Ha már önállóan mondókáznak, a szöveghez kapcsolódó mozdulatok utánzása közben, a mozgás örömét is átélhetik. A népi rigmusok között minden élethelyzethez találunk megfelelő rímet, amit a gyerekek mindennapi tevékenységük közben szívesen ismételgetnek. Eközben fejlődik a gyermek mozgása, szókincse, és az érzékelés útján tapasztalatot gyűjtenek az őket körülvevő világról.

Miközben mondókáztunk számtalan ötlet jutott az eszünkbe, ki milyen ruhában szeretne beöltözni. Szerda reggel aztán eljött a várva várt nap. Előkerültek a szebbnél szebb jelmezek. Néhány gyerek türelmesen várakozott az arcfestő szobában. Az öltöztetésben a nagyszülők és szülők is besegítettek. A varázslat elkezdődött, bevonultak a jelmezesek a gyerekszobába.

Ellátogatott hozzánk a Csim-bumm cirkusz bohóca, Meseország legszebb tündérkéi, hercegnője, Pókembere. A mező kis nyuszikája, pillangója, és vadmacskája, a gazdasszony legkedvesebb kiscicája.

Egy rövid időre, az óvodások egyik csoportja is benézett hozzánk. Az ovisok és a gyerekházas gyerekek is nagyon örültek a találkozásnak. A szülőknek köszönetet mondunk amiért megteremtették gyermekeik számára ezt a fantasztikus illúziót, amit maga a jelmez felöltése jelent a kicsik számára.

A jelmezesek felvonulása, jó kis bulizásba torkollott. Repült a habos szoknya, és pörgött a bohóc. Amikor megéheztek a mulatozók előkerült a híres farsangi fánk. Mindenki jóízűen falatozott a lekváros süteményből. Természetesen az üdítő sem maradhatott el.

A legkisebbek számára nehéz időszak a tél. Mozgásterük nincs arányban mozgásigényükkel, és a hosszú bezártság is csak ront a helyzeten.

Az idei farsang jó mulatság volt, minden kisgyermek számára és varázslatos élmény. Ez a legfontosabb!

Hadifogoly voltam Oroszországban

emlékei

Bárány István

A Szovjetunióba szállított magyarok tragikus sorsa történelmünk alig ismert fejezetei közé tartozik. A szovjet vezetés a háború kezdetétől törekedett arra, hogy a fogságba esett katonákból és az elfoglalt területek civil lakosságából nagyszámú kényszermunkásseregre tegyen szert. Ez történt Bárány Istvánnal is, aki katonából hadifogollyá vált. Az itt töltött hosszú időről mesélt nekem Pista bácsi, aki az átélt borzalmakat, fájdalmakat újból felidézve mondta el történetét. Ezt az őszinte, nagyon szomorú történetet jegyzeteltem le és adom közre Önöknek.

„1944. szeptember 13-án vonultam be katonának Losoncra. Ott már volt öt varsányi ember, én lettem a hatodik. Onnan Rimaszombat felé kellett elvonulnunk, és apró paraszti munkákat végeztünk civilben. Mert akkor már nagy szegénység volt, a katonaruhákat mind kivitték a frontra, így civilben kellett lennünk. Ott dolgozgattunk, házaknál laktunk, vagy fészerekbe, ahol éppen tudtunk, persze akkor még jó idők voltak. Onnan visszajöttünk Losoncra akkor beöltöztettek minket gyenge minőségű katonaruhákba. Másnap vagy harmadnap fel is esküdtünk. Ott voltunk egy hónapig, ahol rendes katonaélet folyt. Nem lehettünk sokáig itt, mert már az országnak a nagy része forrongott, a németek jöttek visszafelé. Tele voltak az utak katonákkal, rendetlenség volt a katonaságnál is. Onnan minket elvittek Lévára. Léván megint a szokásos katonai munka folyt, vasárnap a templomba jártunk. Aztán bevagonírozták bennünket és kivittek Németországba (Zwickau-ba).

1944. karácsonyát már ott töltöttük. Se csomag, se semmi a katonák ott nagyon árvák, szegények voltak. Rendes központi fűtéses laktanyákban helyeztek el bennünket. Itt sem lehettünk sokáig, mert a repülőgépek éjjel-nappal jöttek, mert már akkor Németországot nagyon támadták az angolok, az amerikaiak. A legnagyobb hidegben, télen kivittek minket az erdőbe, ott kellett készítenünk fenyőfákból kunyhószerűségeket, amelybe két-három ember belefért. Nagyon hideg volt, majd megfagytunk, mert még takaró is alig volt. Nem is csoda, hogy fáztunk, hiszen a meleg, központi fűtéses szobákból kivittek minket ide, ahol nagyon hideg volt. Én a törzsbe voltam akkor, a század ímokkal laktam egy kunyhóban. Segítettem is a munkájában, május 10-én vége lett a háborúnak. Ezzel aztán befejeződött a katonaélet.

Egy nagy vagonszerelvényt odaállítottak a kiképzőtábor mellé, és abba be kellett pakolnia mindenkinek minden cuccát és másnap indult a vagon, hogy jövünk hazafelé, ez így is történt egészen Prágáig. Amikor Prágába beértünk tenger sok orosz és cseh katona fogott körül bennünket, mindenünket elvették. Üres zsebbel, üres kézzel hajtottak vissza 3-4 nap Görlitzbe, egy nagy hadifogolytáborba, ahol már 40 ezer hadifogoly volt begyömöszölve. Ott már tífusz betegség is volt. Beton járdákon, utakon mentünk be, mivel ezeket régebben az orosz hadifoglyoknak készítették. Rengeteg ember volt már itt, ez a tábor Németországban egy homoksivatagos helyen volt. Ha fújt a szél a homokot úgy vitte a levegőbe, hogy meg akartunk tőle fulladni. Itt először el kellett mindenkinek menni az orvoshoz, az ottaniak azt híresztelték, hogy a németországi tönkrement vasutat kell kijavítanunk.

Egy hét múlva 2 napig hajtottak minket, míg beértünk egy hatalmas nagy fenyőerdőbe, ahol volt egy nagy-nagy vasútállomás. Ott aztán becsaptak minket, mert minden cáfolat nélkül beraktak egy vagonba 45 embert. Az egész zászlóaljnak egy sorba kellett állni és kiszámoltak 45 ember, akik egy vagonba kerültek. Ezeket az embereket átvette 10 orosz, akik rájuk zárták a vagon ajtót, mint a marhákra. A vagonok megindultak, és 34 napig ment velünk éjjel-nappal. Hogy hová ment, merre ment azt csak a drága jó Istent tudta.

Ez június hónapban volt, a tető meg akart enni bennünket, tele voltunk tetűvel. Minden másnap kaptunk egy kulacsalja vizet, meg egy kulacsalja ételt. Majd meghaltunk éhen.

Aztán kitettek minket a Donyeci szénmedencébe egy nagy-nagy kegyetlen szénbánya mellé. Ott saját magunknak, tehát a hadifoglyoknak kellett építeni egy nagy lágert. A vasútállomásról kellett hordani az oszlopokat, az alapanyagokat az építkezéshez. Először 30 napig nem lehetett dolgoznunk, mert zárlat alatt voltunk, állítólag valamilyen törvény volt erre. Ezért kivezényeltek minket a kolhozba, nagy fű volt a cukorrépába és azt kellett kiszednünk. Nagyon pici cukorrépák voltak, amit találtunk meg is ettük. Itt találkoztam össze egy öreg bácsival, aki egy fűzfabokor mögé volt elbújva és onnan hajolt ki. Azt ajánlotta fel, hogyha a nadrágomat odaadom neki ad egy fél liter kecsketejet érte. Mindezt magyarul mondta, meg tudtam tőle, hogy ő egy szabolcsi ember, az első világháborúban maradt itt az országban. Kiderült, hogy itt nősült meg és hat gyermeke van, akik egy kicsit beszélnek is magyarul. Aztán elcseréltem a nadrágomat a kecsketejért. (nekem volt egy másik nadrágom is) Soha többet nem láttam ezt az embert.

Az egy hónap letelte után elkezdték szétosztani az embereket, 30-as, 40-es csoportokba. Hogy hová vitték őket azt csak a drága jó Isten tudja. Engemet is elválasztottak Bodor Jóskától, mert mi együtt voltunk. Akkor 50 ember vittek el, én voltam az 51., ő pedig az 50. Őket egy orosz katona elvitte, én pedig egy másik csoportba kerültem. Minket az egyes bányába hajtottak. Az egyes lágerbe kerültünk, ez kb. 10 km-re lehetett. Nem volt se köves út, se semmi, hol földúton, hol mezőkön keresztül vándoroltunk. Én a 22 hónapot ebbe az 1-es lágerbe töltöttem le, azzal a folyamatos munkával, hogy a katonák kihajtottak minket a lágerből a bányába gyalog vagy 4-5 km-re onnan meg vissza. Öten összefogódzkodtunk és így mentünk a bányába (ez volt az oroszok utasítása) sokszor térdig érő sárban vagy 40 fokos hidegben. Amikor esett az eső vizesen mentünk be a bányába, vagy télen ránk fagyott ruhában és így is dolgoztunk egész nap, megállás nélkül.

Azt a 4-5 km láttam Oroszországból, többet semmit. Ez a bánya olyan volt, mint a tűzép, mert a környékről oda jártak lovakkal, meg autókkal és ott vételezték a szenet, onnan vitték a házakhoz.

Amikor a lágerbe kerültünk kaptunk naponta 1 kg kenyeret, 3 káposztalevest, meg délre kaptunk 2 dl kását. 1945. nyarán arra egy szem eső sem esett, így hát 2-3 hónap múlva lecsökkentették a kenyéradagunkat 60 dkg-ra. Az éhezés miatt rengeteg ember meghalt, mert voltak 120-130 kg-os emberek is, akik már ilyen kis élelemadagokkal már nem bírták tovább a munkát, az életet.

Amikor a lágerben halott volt, mindenki a maga halottját temette el, tehát ha magyar ember halt meg, akkor magyarok ásták ki a sírját és temették el. A lágeren kívül volt kialakítva a temető, egy tiszta lapos helyen. Egy lepedőben vitték ki a halottat, amit vissza kellett vinni a lágerbe. Egy fejfa került a sírra, amin a

halott neve volt látható. Még most is előttem van minden, ha kimennék oda megtudnék mindent mutatni.

Minden nap kaptunk 2 l vizet, hogy abba fürdőjünk, mosakodjunk meg. De mivel az ember ki volt fáradva a nagy melegben inkább megitta azt a vizet. Addig ez volt a helyzet, míg mi saját kezűnkkel egy vízzel elárasztott bányából vízvezetéket nem ástunk. Utána lett fürdő, meg főzés, amikor mi hadifoglyok építettünk egy hatalmas konyhát. Majd két és félezer ember ebédelt itt. Ekkor kezdett a rend helyre állni, de a koszt akkor sem lett jobb. Emlékszem egy hétig egy kőbányába voltunk kivezényelve, ahonnan mindenkinek öt kilogramm követ kellett hazavinni, kb. 2-3 kilométerre. Aztán ebből lett felépítve a fürdő és a konyha is.

A Donyeci-szénbányánál napi 8 órát dolgoztunk, de nem is a munka volt a legnagyobb probléma, hanem hogy nem adtak enni. Az emberek szervezete legyengült és az a hosszú idő alatt, amit kénytelenek voltunk itt tölteni, tönkre ment az ember. Én hol 45 kg, hol 50 kg voltam akkoriban. Ezt onnan tudom, hogy minden hónapban kétszer mértek meg minket. Ha elmentem orvosi vizsgálatra, kaptam egy tablettát és azt mondták, mehetek. Beteg, fekvő beteg sohasem voltam. Olyan persze előfordult, hogy az ujjamat elvitte a szén, megvágtam vagy megütöttem magamat, de olyan nem hogy fekvő beteg lettem volna. Amikor hazaértem a bal lapockám alatt képződött egy izületi pont, olyan mintha be lenne téve oda egy vasgolyó. Ez az izületi pont járkál hol az egyik felemre, hol a másikra, hol pedig a szívemre. Amikor a szívemhez megy az nagyon rossz, most is nagyon vigyáznom kell, hogy nehogy megfázzak.

Nekem a bányában nehéz munkám volt, az oroszok botokkal mindig ellenőriztek bennünket, meg sem lehetett állni egész nap. A vájárok termelték a szenet, amelyet csúszdába raktak be. A táma hossza kb. 100 m volt, és amikor a csúszdában 5-6 m szén volt, nekem abba négykézláb közlekedve bele kellett ülnöm és tolni kellett lefelé a szenet, míg a másik társamat el nem értem, aztán otthagytam és mentem vissza a másikért. Ez egész nap így ment, amikor egy hét eltelt mindkét térdem bedagadt és folyt a vér belőlük.

Még egy napot sem pihenhettem és máris más munkára osztottak be. Innen aztán egy olyan helyre kerültem, ahol a bányától a föld alatt 1 km-t vittük a társammal (egy orosz nővel: Nadjával) a 16-20 csillét. Én összekapcsoltam a csilléket, az orosz nő pedig a falon lévő szignált, villanyt kezelte, és ha egyszer nyomta oda a lámpát, akkor megállt a szén, ha pedig kétszer, akkor húzatta. Az lett az eredmény, hogy 8 óra alatt nem tudtunk csak egyszer fordulni, mert a csillék állandóan összeszaladtak és a fele csille kiugrott a sínről, azt nekem megint rá kellett helyeznem a sínre, össze kellett kapcsolnom, újból meghúzattuk, megint összeszaladt. Ez megtörtént hatszor vagy hétszer, emiatt csak egy fordulót tudtunk megtenni. Egyik alkalommal, amikor a csille le volt szakadva az orosz azt mondta, hogy én menjek be a falhoz, és én onnan emeljem meg a csillét, ő pedig kívülről, hogy minél előbb visszategyük a helyére. Mikor én oda bementem az orosz nő meghúzta a csilléket, és a kiesett csillék engem elsodortak és megforgattak. De nekem hála Istennek semmi bajom nem lett.

Amikor egy hét eltelt, akkor azt mondták az orosz nőnek, hogy cserélnie kell velem helyet. Így hát ő lett a dolgozó, én pedig a villanykezelő, vagyis a parancsnok. Én azt csináltam, hogy a csillék után jövő kötelet bevittem a fogaskerékhez, a fogaskereket pedig leköttem egy nagy fához. Ugyanis mindig volt fenyőfa a bányában, hiszen ha szakadt be a bánya, akkor azt használták az ácsoláshoz. Így mivel a csillék a kifeszítés miatt nem tudtak összeszaladni már hétszer tudtunk fordulni egy nap.

Én valahogy rájöttem arra, hogy ha azt a kötelet kikötöm, a fogaskereket lekötöm egy nagy fához, akkor arra kényszerítem a csillét, hogy ő húzza a fogaskereket, és ne szaladjon utána a kötél, ne szaladjon rakásra a csille. Ha erre nem jövök rá, akkor én ezt soha nem tudtam volna megcsinálni. Amikor én lettem a parancsnok 150-200 %-ra teljesítettünk, de kenyeret nem kaptam, csak dicséretet. Sokszor bejött a mérnök és ugrált örömében, megcsókolta a homlokomat és össze-vissza csókolt. Az biztos, hogy apám nem csókolt meg annyiszor, mint az az orosz ember. Miután már két hónapja itt dolgoztam, a munkám eredménye az lett, hogy felvittek az irodába, ahol kaptam egy papírt, hogy „kiváló dolgozó" vagyok. Kérdezték, hogy mi a kívánságom, én mondtam, hogy valami élelmet, egy darabka kenyeret adjanak inkább ne kitüntetést, de a válaszuk az volt, hogy az nekik sincs. Itt én úrember voltam, nem pedig hadifogoly.

Én ezt a munkát 4-5 hónapig csináltam, de mivel az emberek irigyek voltak rám, hogy milyen jól megy a sorom, így elhelyeztek innen is. Pedig az orosz sehogy sem akart elengedni, a másik oroszal majdnem összeverekedett miattam. Azt mondta az orosz, hogy míg él soha nem felejt el.

Innen nagyon rossz helyre kerültem. Lapátolnom kellett, hárman lettünk lapátosok. Kitolták a csúszdáról a szenet és nekünk naponta 82 csillét kellett kilapátolnunk, ez volt a norma. Vagy három hónapig voltam itt, amikor a lapát feltörte a bal kezemet, meg is volt dagadva. Az orosz orvos azt mondta, le kell vágni a kezemet. Kétségbe is voltam esve, hogyha levágják a kezemet, akkor én minek is megyek haza kéz nélkül.

De szerencsém hogy ott volt egy német orvos, ezredesi katonaruhában és ő megműtötte a kezemet. A műtét után azt mondta, hogy két deciliternyi genny jött ki a kezemből. Két napot pihenhettem és ezután egy szentei emberhez osztottak be munkára. Az volt a dolgom, hogy egy nagy pajszerrel arra kellett kényszeríteni a csillékel, hogy a sínen maradjanak. Itt is minden jól sikerült, itt olyan tisztán mentünk haza, mint ahogy a bányába bementünk. De hát ezt is megirigyelték az emberek egyszer, hát innen is mennem kellett.

Akkor már másik brigádvezetőm volt, mert az első két évben egy erdélyi gyerek volt a brigádvezetőm, akit Szabónak hívtak. Ő románul is és magyarul is beszélt. Nekem nagyon jó sorom volt, mert haverok lettünk. Azt mondta nekem, hogy nagyon szeretlek téged, mert jó magyar ember vagy, nem dolgoztatlak, mindig oda teszlek, ahová akarlak. Sajnos ő megbetegedett, megműtötték sérvre és utána udvarseprő lett. Aztán valahogy hazaküldték Erdélybe, el is búcsúztam tőle. Ezután egy fóti csapat lett odavezényelve, heten voltak, abban a csapatban volt négy őrmester, ők elvittek magukhoz dolgozni, ácsolni kellett, ahonnan kiszedték a szenet. Nagyon jó volt velük dolgozni, könnyen be tudtam illeszkedni közéjük. Oszlopolnom is kellett, és egy alkalommal a nagyujjam a deszka meg a plafon között maradt.

Hetven ember pedig ott lesett engemet, arra kértem őket, hogy a baltámmal vágják le az ujjamat, hogy megszabaduljak a fogságból. Amikor ezt kimondtam, már le is szakadt a fejem fölött a plafon és az apoka már engem nyakig betakart. Fentről 2-5 kilogrammos darabok szakadtak el, de hogy kitartotta felettem a kezét, azt nem tudom, mivel egy sem talált el. Az a hetven ember egy pillanat alatt kihúzott, kiszabadított engem. Mikor engem kihúztak vagy 10 méterre kétvagonnyi apoka szakadt le. Ha nem sikerül onnan kijutnom, ott lett volna a sírom.

Végül is ezt volt az utolsó munkám, erről a munkahelyről jöttem haza. Amikor indultunk hazafelé még megsiratattak bennünket nagyon az oroszok. Az oroszok minden adatot megkaptak arról, hogy ki hová vonult be katonának, és akik határvadászok voltak, azokat kiszedték a sorból, kocsiba tették és elvitték őket. Hogy hová vitték azt a hat embert senki sem tudta. Erre ott mindenki el kezdett hangosan siratni, főleg a magyarok.

A vasútállomásra már magyar zászlóval vonultunk ki. Hát ott meg kivel találkoztam össze, mint Bodor Jóskával, Írnok Janival, (Kelecsényi Janival) meg Oláh Ferivel Sipekről. Ezzel a három emberrel találkoztam össze, mint kiderült nem is olyan messze voltunk egymástól. Ott aztán megkaptam Bárány Feri, /aki a Kápolnánál született (Bajza Pistának volt az öccse)/ üzenetét. Azt üzente, hogyha meghal, mondják meg nekem, hogy menjek el a nagykórházba, és az anyjának vigyek haza valamilyen személyes tárgyát, egy sapkát, egy zsebkendőt vagy a kesztyűjét. Én el is mentem egy tolmácsal az ómagyhoz, aki a láger parancsnoka volt, és kértem engedjen el a kórházba, amely 10 kilométerre lehetett. Egyszer csak azt láttam, hogy felvett egy nagy botot, és ha el nem megyek agyonvert volna engemet. Így sajnos nem tudtam Feri anyjának haza hozni a fia dolgaiból semmit sem. Amikor jöttem hazafelé a Feri édesanyja meg is kérdezte, hogy mit tudok Feriről, de kérte tőlem, hogy csak az igazat mondjam. Így hát meg kellett mondanom neki, hogy Ferit ne várja haza többet, mert ott van eltemetve Oroszországban. Szegény nagyon siratott, majdnem összeesett fájdalmában.

1948. november 27-én értem haza Varsányba. Hálát adok a drága jó Istennek, hogy itthon vagyok, élek és még tudom, hogy mit beszélek."

A fogság áldozatainak a számát nem lehet pontosan tudni. Áldozatoknak nem csupán a halottakat tekinthetjük, hanem a túlélőket is. A foglyok nagy része betegen tért vissza, és sokan végleg munkaképtelenné váltak. A hazatérő foglyok a megtapasztaltakról gyakran még családi körben sem mertek beszélni - elbocsátásukkor ugyanis megfenyegették őket, hogy könnyen visszakerülhetnek a fogságba.

Ezúton is megköszönöm Pista bácsinak, hogy feltépte a régi sebeket és mesélt nekünk életének ezen szomorú időszakáról.

Szöveg és fotó: Bárány Bernadett

ÉPÍTÉSZETI ROVAT

Tóth Andrásné *építész*

Fontos tanácsok az építész tollából

Milyen építési tevékenységre nem kell engedélyt kérni?

2008. január 1-től az alábbi építési munkákra nem kell építési engedélyt kérni, és bejelentés nélkül végezhetőek:

- **Kerítés** építése.
- Max. 10 m^2 beépített alapterületű és max. 2,50 m építménymagasságú **állattartási építmény**, vadetető, árnyékszék, stb. építése.
- Max. 4 m-es **antenna** létesítése.
- **Üvegház vagy fóliasátor:** külterületen: méretkorlátozás nélkül, beépítésre szánt területen: max. 100 m^2 alapterületű és max. 6m építménymagasságú, szétszedhető és legfeljebb 6 hónapig felállítva.
- **Kerti víz-, fürdőmedence:** max. 30 m^3 térfogatú állandó jellegű, és a max. 60 m^3-es szétszedhető, idényjellegű, max. 6 hónapig felállítva.
- **Kerti építmény:** hinta, csúszda, homokozó, szökőkút, pihenés és játék céljára szolgáló műtárgy, kerti napkollektor, kerti épített tűzrakóhely.
- **Kerti tető:** pihenés célját szolgáló oldalt nyitott, lábon álló (oszlopos), max. 20 m^2 alapterületig.
- **Előtető:** a homlokzati síktól max. 3 m kiállású, és max. 20 m^2 vízszintes vetületű, fix vagy kinyitható.
- **Húsfüstölő**, jégverem, zöldségverem, háztartási célú kemence építése.
- **Állatkifutó** (karám) építése.
- Háztartási célú: trágyatároló, komposztáló építése.
- Építkezéshez: felvonulási épület, állványzat.
- **Szobor, emlékmű**: max. 3 m-es magasságig.
- **Hirdetési-** vagy **reklámtábla**, kirakatszekrény: max. 2,0 m^2 felületnagyságig.
- **Támfal:** max. 1 m-es magasságig.
- **Magasles**, erdei építmény.
- **Szellőző**, klíma, napenergia kollektor, szerelt égéstermék elvezető és szerelvényei, riasztóberendezés, villámhárító, szelektív hulladékgyűjtő, max. 10 m^3-es tartály, stb. elhelyezése.

A felsorolás nem teljes körű, de több kérdésre választ ad. Ha ezután is bizonytalanok abban, hogy amit építeni szeretnének az engedély köteles-e, vagy nem, inkább kérdezzenek meg egy szakembert.

Urunk Színelváltozása ferences plébániatemplom és kolostor - Szécsény

Urunk Színelváltozása ferences plébániatemplom és kolostor az egykori város legmagasabb pontján, a település észak-nyugati részén áll. Szécsényi Tamás 1332-ben XXII. János pápától kért engedélyt a kolostor és a templom alapítására, amit meg is kapott.

A templom a középkor kívánalmai szerint kelet-nyugati irányú, ahol a szentély kelet felé néz. Érdekességként említhető, hogy a templom keleti része gótikus, viszont a nyugati irányban, ahol az épület kiszélesedik az ablakok már nem viselik magukon a gótikus stílus jegyeit. Minderre persze van magyarázat, ugyanis a történelem során többször is átépítették a templomot. Először a XV. században alakították át, majd a török időkben részben elpusztult. Ha az épületet a déli homlokzata felől nézzük a terméskő falazaton jól látható különbséget figyelhetünk meg. Az alsó rész sötétebb színű, ami a XIV. századi kőművesek munkája, míg a fal felső világosabb része az 1696-os helyreállítás során készült.

A török hódoltság idején a szentélyt dzsámivá, a templomhajót lefalazták és istállóvá, a sekrestyét pedig törökfürdővé alakították át. A szentélyben fennmaradt egy mohamedán imafülke, amelyet bevésték a falba.

Az 1715-ben tűzvész után átépítették és megnagyobbították az épületet. Ekkor készült el a barokk hajó, amelynek déli oldalfalán négy barokk ablak látható. A szentélynél lévő gótikus ablakokat viszont alulról felfalazták, hogy a templom ablakai egységes képet mutassanak, a keleti gótikus ablakokat pedig teljesen befalazták. A főbejárat a déli oldalon volt, csak később került a nyugati részre, amelyen rokokó vaskeretes ajtó látható.

A felújított templomot 1733-ban szentelték fel, majd a munka a berendezéssel folytatódott, amelyben jelentős részt vállalt a Forgách és a Cziráky család. A templom berendezése XVIII. századi, meghatározó stílusjegye barokk. A templombelső berendezései közül érdemes bemutatni a fából készült főoltárt, amely a szentélyben látható. Oltárképe az emmauszi tanítványok és Jézus találkozását örökíti meg, jobb oldalról Szent Borbála, balról Szent Katalin szobrai láthatók. A felső részen középen Szent Anna van ábrázolva Máriával, mellettük egy-egy angyal a Forgách- és a Cziráky család címereit tartják, az oltár csúcsán pedig két kis angyal az IHS monogrammal látható. Mindezt a szép oltárkialakítást kiegészíti a tabernákulum (szentségház) a gyönyörű kivitelezésű vörösréz ajtajával. A templomban található még négy oltár: Szent Ferenc, Szent Anna, a fájdalmas Szűz és Szent József oltára.

A templommal egybeépült a **Ferences Rendház**, amely 1989. óta máig is a ferences rend tulajdona. A szintén gótikus alapokon álló, de átalakítások miatt inkább a barokk stílusjegyeket mutató kolostorban Rákóczi emlékszoba található, melyet tárlatvezetés keretében meg lehet tekinteni. A hagyomány szerint ebben a szobában lakott az 1705-ben Szécsényben megtartott országgyűlés idején a vezérlő fejedelem. Itt is látható egy imafülke, de viszont ezt nem vésték a falba, mint a templomban lévőt, hanem csak felfestették. Valójában a fejedelem, mint azt emlékirataiban is írja, a Borjúpáston lévő sátrában lakott, de gyakran feljárt a kolostorba, ahol gyermekkori nevelője, Bárkányi János volt akkor a házfőnök.

A kolostor könyvtárában számos értékes könyvet őriznek, többek közt az ún. Ciceró kódexet a XV. század elejéről, és az 1485-ben Mainzban készült Herbárium ősnyomtatványát.

A kolostor szépen gondozott kertje a nyugati oldalon, az egykori várfalon kívül, a völgy irányában terül el.

A szécsényi ferences kolostorban évente új kiállítás tekinthető meg, amely egy-egy korszakot idéz fel, vagy éppen a szemet gyönyörködteti.

Minden évben, augusztus hónapban tartják meg a **Porciunkula búcsút,** melyen tavaly Árpádházi Szent Erzsébet botja, ereklyéje is megtekinthető volt. Ez a vallási rendezvény sok hívő és érdeklődő embert vonz Szécsénybe. A búcsú keretében sor kerül gyóntatásra, litániára, ünnepi szentmisére, az agapé és a szentségimádás után a nap az éjféli szentmisével zárul.

Forrás: Bárány Bernadett „Barangolás Palócföld szent tájain" c. szakdolgozatából

Farsang a Gondozási Központban

A Gondozási Központban a minap egy farsangi meglepetésre került sor. Az óvodások meghívást kaptak az idősebbektől egy kis kóstolóra és beszélgetésre. A régi farsangi ünnepeket Teri néni (Juhász Istvánné), Bözsi néni (Laczkó Istvánné) és Rozi néni (Bozsó Bertalanné) idézte fel a gyerekeknek. Elmesélték, hogy ők gyermekkorukban hogyan ünnepelték meg a farsangot. Ezután farsangi fánkkal kínálták meg az ovisokat.

Fotó: Bárány Bernadett

A Tavaszi Szünet

2008. március 21. péntek – 2008. március 25. csütörtök között lesz.

Az első tanítási nap 2008. március 26. szerda.

Kérem a „locsolkodóvárókat", hogy tanulóinkat szeszes itallal ne kínálják! Köszönjük!

Beiratkozás a Hunyadi Mátyás Általános Iskolába

Az iskolánkban **2008. április 14-én (hétfőn) 8^{00} - 15^{00} között beiratkozás** tart a jövendő első osztályosok számára.

Kérem a tisztelt szülőket, hogy hozza magával:

- gyermeke anyakönyvi kivonatát,
- igazolást az ingyenes tankönyvhöz azoknak, akik:
  - három vagy több gyermeket nevelnek *(aki a fizetésével kapja a családi pótlékot bérjegyzékkel vagy számlakivonattal, aki postán kapja, a postai utalvánnyal igazolhatja);*
  - tartós beteg *(erről szóló orvosi igazolást);*
  - sajátos nevelési igényű tanuló *(nem kell igazolás, az iskola kapja meg);*
  - rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesül *(erről szóló határozatot a Polgármesteri Hivatalból kell kérni);*
- diákigazolványhoz 1 db fényképet (ha lehet fekete-fehér) és 550 Ft-ot;
- a tanulóbiztosítási díjat (250 - 2500 Ft között választható);
- az iskolajelvényre 200 Ft-ot;
- DSE tagdíjra 500 Ft-ot;
- Óvodai szakvélemény;
- A gyermek TAJ száma.

Várunk minden tanulnivágyó kisdiákot!

FIGYELEM

Szeretnénk újra felhívni a szülők figyelmét, hogy a tartós tankönyvek (azok a könyvek, amelyekben megtalálható az iskola pecsétje) beadási napja 2008. június 12-e csütörtök. A megrongált, összefirkált tankönyveket a tanulónak ki kell fizetni, és mindaddig amíg ez meg nem történik, nem kapja meg az év végi bizonyítványát!

Ballagás

A 8. osztályos tanulók ballagása 2008. június 14-én, szombaton 9 órakor lesz.

Megemlékezés

2008. március 13-án az 1848/49-es forradalomra és szabadságharcra emlékeztünk egy-két falusival. Másnap reggel az első órában a tanulók emlékezhettek a 7. osztályos tanulók igényes műsorával. Ez a kép emlékeztessen mindenkit az ünnepre! Reméljük a jövőben mégtöbben ünnepelnek velünk!

FARSANGOLTUNK

2008. február 2-án a 8. osztályos tanulók és szüleik, valamint a DÖK segítségével nálunk is maskarába öltöztek az álarcosdihoz kedvet kapó tanulók. Az iskolánk alsó és felső tagozata külön ünnepelt és versenyzett. Minden versenyzőnek gratulálunk!

Helyezések:

Alsótagozat				Felsőtagozat	
1.	Emberevőcápa	6.	Csodafa	1.	Shrek (6. osztály)
2.	Dóbrági	7.	Jázmin hercegnő	2.	Afrikai bennszülöttek (7. osztály)
3.	Bűvös kocka Csizmás Kandúr	8.	Róka Tom, a macska	3.	Pingvinek (5. osztály)
4.	Le'cso	9.	Vámpír	4.	Őshölgyek (5. osztály)
5.	Gladiátor Iskolakulcs				

Biblia és imakönyv kiállítás

A Gondozási Központban ismét egy kiállítás megrendezésére került sor. 48 varsányi kiállító bibliáit, imakönyveit láthatja az érdeklődő az elkövetkezendő hetekben. A kiállítást Szeráf atya nyitotta meg február 26-án, ahol sok érdeklődő volt jelen. A 180 kiállított darab közül egy 1840-es csatos imakönyv bizonyult a legrégebbinek. Láthatók itt többek között: különféle nyelven íródott bibliák (héber, angol, német, olasz), gyermekbibliák, „Képes biblia", „Fiatalok bibliája", képregény bibliák, régi csatos imakönyvek, különböző alkalmakra készült imakönyvek és énekkönyvek. Mindezek változó méretűek, díszítésűek, és gazdag illusztrációval készültek. Szeráf atya jóvoltából kerültek a gyűjteménybe az idegen nyelvű könyvek és a zsolozsmás könyvek is. Találhatóak itt régebbi, valamint újabb kiadású imakönyvek. „Hozsanna", „Hitélet", „Párbeszéd Istennel", „Szent vagy, Uram", gyermek imakönyvek, „ Lelki gyöngyök", „ Temető-könyv". Zarándokok ima-és énekes könyve, „Háborús idők imakönyve". Érdekességnek számítanak a csatos imakönyvek is, amelyeket a régi időkben a lányok, asszonyok a hónuk alatt hordtak a templomba.

Ez a kiállítás egyrészt felhívja a figyelmünket a biblia olvasásának fontosságára, másrészt jó érzés a megsárgult, a használattól kissé megkopott oldalakat lapozgatni, beleolvasgatni. Köszönet a kiállítóknak, akik féltett és gondosan megőrzött kincseiket bemutatták nekünk.

Szöveg és fotók: Bárány Bernadett

Olvasói vallomások

Roik Mátyás: Anyám

Emlékszem még, mikor oly rég
egy kéz mindig vigyázott rám.
Féltett engem, kérlelt arra
hogy mindig jó úton járj.
De könnyek voltak szemeiben
s sebek voltak kezein.
Amíg tudott védett engem,
amit mondott beteljesült
rendszerint.
Hát mondd anyám, miért sírsz,
mi az amit tehetnék,
hogy bánatodat elveszítsd.
Hisz annyi mindent megtettél már,
mindent amit lehetett.
Minden könnyed azért esett,
hogy szebb legyen az életem.
Most már elég, én jövök hát
megváltozik minden majd.
Jobbá teszem életem
és nem lesz több gond, mi hajt.

Jegyzet:
a Nemzetközi Nőnapra férfi társaimnak

Élettárs

Nincs róla káderlap, ritkán kap nyilvános elismerést.
A tiéd esetleg néha hangosabb a kelleténél és erélyes, másoké talán csendes és szerény. Egyesek- így szokták mondani – „nem dolgoznak", mások az élet különböző területein fejtenek ki számukra mindenféleképpen fontos tevékenységet.
Ő az asszony, a feleség, a nő, az élettárs.
Ő testesíti meg számodra a nyugodt biztonságot, a kényelmet egy fáradságos nap után. Tőle kapod az élet melegét. Ha tanulsz, ő elvégez minden munkát, s leköti a gyermek figyelmét, hogy csend legyen. Legtöbbször ő osztja be a pénzt, takarékoskodik, otthont teremt.
Mindent csinál, és sokszor szinte hihetetlen, hogy törékeny, fizikailag tőled sokkal gyengébb szervezete mi mindet elbír. És emellett mindig csinos, gyakran téged is ő „tart" rendben. Ki tudja, honnan van minderre ideje?
Csak akkor tudod meg igazán mit jelent számodra, ha éppen hosszabb időre elutazott, vagy elköltözött. Vajon megbecsülöd eléggé?
Azt mondogatod, hogy elmaradt a fejlődésben, nem tanul. Mikor tanulna? Mennyi terhet vettél le a válláról? Szó sincs róla, nem kell feláldoznod magad. Legyenek kedvteléseid, tanulj és szórakozz. De nem lehetne ezt együtt vele csinálni?
Ne áldozd fel magad, de tőle se kívánd, hogy csupán azért, mert annak idején elvetted feleségül, „eltemesse" magát. S mégcsak nem melletted, hanem miattad.
Neki te vagy az élettársa, azt várja tőled, amit te ötöle. S ha nem kapja meg, csalódni fog benned. Vigyázz! Idáig ne juttasd el. Ez neked is jobb.

Kiss István

AZ Avar Színpad színre lép

AVAR SZÍNPAD VARSÁNY

Immár 4. alkalommal kavarja fel a szél az avarosokat.
2008 MÁJUS 1-ÉN, csütörtökön
a VARSÁNYI MŰVELŐDÉSI HÁZBAN
ÚJRA SZÍNRE LÉP AZ AVAR SZÍNPAD.
A társulat a megszokott jókedvvel várja a nevetni vágyó közönséget.
BELŐPŐDÍJ 500 FT
MINDENKIT SZERETETTEL VÁRUNK!

Varsányi Hírlap Megjelenik háromhavonta 600 példányban.
Főszerkesztő és felelős szerkesztő: ifj. Bátyi Sándor
Az újság szerkesztői:
Kiss Zoltán Bárány Bernadett Halasi Zoltánné
Nyomtatva: Varga Norbert Nyomdász - vállalkozó